

แบบส่งผลงาน “แนวปฏิบัติที่ดี”
สำหรับการนำเสนอเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการจัดการความรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565
(KM YRU Forum 2022)

ชื่อผลงาน บริการวิชาการสร้างยอดชาย 150,000 มาโดยไม่มีงบ...การพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น
ของกลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าบ้านลิมุด

หน่วยงาน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ผู้ประสานงาน 1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปวีณา เจาะอารง
2. อาจารย์ ดร.กัลยรัตน์ พินิจจันทร์
3. อาจารย์ธีรยุทธ มูเล็ง
4. อาจารย์อับดุลเราะห์มาน สาและ
5. อาจารย์อุษณีย์ พรหมศรียา

ผู้นำเสนอ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปวีณา เจาะอารง

ประเด็นการจัดการความรู้

- ประเด็นที่ 1 การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
- ประเด็นที่ 2 การบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
- ประเด็นที่ 3 การบริการวิชาการเพื่อพัฒนาชุมชนท้องถิ่นจังหวัดชายแดนภาคใต้
- ประเด็นที่ 4 การบริหารจัดการสู่องค์กรวิถีใหม่ (New Normal) หรือวิถีถัดไป (Next Normal)

1. บทนำ

กระบวนการ/วิธีการดำเนินงานในอดีตที่เป็นปัญหา

การดำเนินงานด้านบริการวิชาการถือเป็นอีกพันธกิจสำคัญของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่ผ่านมามีการบริการวิชาการดังกล่าวจะสามารถดำเนินการได้ด้วยการเขียนข้อเสนอโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณ หากแต่ปัจจุบันงบประมาณในส่วนงานบริการวิชาการมีจำนวนลดลง ส่งผลให้อาจารย์หลายท่านไม่สามารถเสนอขอรับทุนสนับสนุนงบประมาณได้เต็มที่ อาจารย์หลายท่านอาจแก้ปัญหาด้วยการบูรณาการงานบริการวิชาการกับโครงการวิจัยที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ แต่หากอาจารย์ท่านใดไม่มีโครงการวิจัย จะทำให้อาจารย์เสียโอกาสในงานบริการวิชาการ และผู้ประกอบการชุมชนบางรายเสียโอกาสรับการพัฒนาจากงานบริการวิชาการตามไปด้วย ซึ่งอาจขัดแย้งกับภาพลักษณ์ความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เมื่อพิจารณาจากผลการดำเนินงานบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่ผ่านมา ตั้งแต่ Flagship Model ในพื้นที่ตำบลท่าสาป อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ที่เคยได้รับการสนับสนุนงบประมาณด้านงานบริการวิชาการจากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พบว่า ยังมีผู้ประกอบการชุมชนบางกลุ่มยังคงต้องการการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ด้วยสภาพแวดล้อมทางการตลาดที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้ผู้ประกอบการต้องปรับตัวอยู่เสมอ ซึ่งความต้องการการพัฒนานั้นอาจไม่ได้อยู่ในรูปแบบของการสนับสนุนงบประมาณเพียงอย่างเดียว หากแต่เป็นการให้คำปรึกษาและเสนอแนะแนวทางการดำเนินธุรกิจ รวมถึงการฝึกให้ผู้ประกอบการเกิดการพัฒนาทักษะคิดวิเคราะห์ในเชิงธุรกิจ จนสามารถลงมือปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ซึ่งคณาจารย์ทุกท่านสามารถดำเนินการช่วยบริการวิชาการให้ผู้ประกอบการชุมชนในลักษณะดังกล่าวได้โดยไม่ต้องใช้งบประมาณ

สภาพทั่วไป

กลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าบ้านลิมุด ตำบลท่าสาป อำเภอเมือง จังหวัดยะลา เป็นอีกหนึ่งกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดยะลาและมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา กลุ่มเคยได้รับรางวัลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ตัดเย็บจากผ้าปาเต๊ะ หากแต่ปัจจุบันคู่แข่งชั้นผลิตภัณฑ์ดังกล่าวในพื้นที่มีเพิ่มขึ้น ส่งผลให้รายได้ลดลงอย่างเห็นได้ชัด การจูงใจให้สมาชิกกลุ่มมารวมตัวผลิตสินค้าจึงทำได้ยากขึ้น คณะทำงานจึงได้ดำเนินการจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือด้านการบริการวิชาการระหว่างคณะวิทยาการจัดการ และกลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าบ้านลิมุด และแผนการให้บริการวิชาการอย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางการตลาดให้แก่กลุ่ม เพื่อหาโอกาสทางการตลาดที่เหมาะสมกับกลุ่มและช่วงเวลาพบว่า กลุ่มค้นพบตนเองว่ามีจุดแข็งเรื่องความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพค่อนข้างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการทำขนม อาหาร และการตัดเย็บ ประกอบกับในพื้นที่มีความต้องการเรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นมากพอสมควร จึงเป็นโอกาสทางการตลาดในการสร้างรายได้ของกลุ่ม ดังนั้น คณะทำงานจึงได้ดำเนินโครงการ “การพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นของกลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าบ้านลิมุด” โดยไม่ใช้งบประมาณ จนกลุ่มสามารถพัฒนาทักษะทางธุรกิจและหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นตามความเชี่ยวชาญของกลุ่มและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้ จำนวน 6 หลักสูตร มีผู้เข้าเรียนในหลักสูตรรวม 21 รุ่น ซึ่งการออกแบบหลักสูตรได้เน้นการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมด้านขนมไทย/พื้นบ้านและการตัดเย็บผ้าปาเต๊ะ รวมถึงสามารถบูรณาการกับการวิจัยและการเรียนการสอน ที่นักศึกษาเข้ามามีโอกาสได้ฝึกทักษะด้านการตลาดให้แก่กลุ่ม และสิ่งสำคัญทำให้กลุ่มสามารถสร้างรายได้ให้แก่สมาชิกกลุ่ม จำนวน 151,010 บาท คิดเป็นยอดขายเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาถึง 3,000% นอกจากนี้ยังเกิดการกระจายรายได้และเศรษฐกิจหมุนเวียนในชุมชนได้อีกด้วย

ลักษณะสำคัญ

- การใช้องค์ความรู้ในเชิงทฤษฎีและปฏิบัติของอาจารย์ไปถ่ายทอดให้แก่ผู้ประกอบการชุมชนในลักษณะการพูดคุยและทำงานร่วมกันมากกว่าการมุ่งจัดอบรม จนกลุ่มสามารถพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นของกลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าบ้านลิมุดได้
- การบริการวิชาการอย่างต่อเนื่องในลักษณะเพื่อนคู่คิด ตามติดเมื่อต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งความเป็นเพื่อนไม่จำเป็นต้องใช้งบประมาณ
- การให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะทางธุรกิจ Soft skill ให้ผู้ประกอบการชุมชนสามารถคิดริเริ่มดำเนินธุรกิจ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองมากที่สุด

วัตถุประสงค์

- เพื่อพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นตามความเชี่ยวชาญของกลุ่มและความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย
- เพื่อบูรณาการพันธกิจกับการเรียนการสอน การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการวิจัย
- เพื่อสร้างรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้แก่กลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าบ้านลิมุด
- เพื่อพัฒนาทักษะทางธุรกิจให้ผู้ประกอบการชุมชนสามารถคิดริเริ่ม ดำเนินธุรกิจ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาได้

เป้าหมาย

ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ

- จำนวนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น อย่างน้อย 2 หลักสูตร
- จำนวนผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น อย่างน้อย 2 รุ่น

- จำนวนผลงานนักศึกษาที่เกิดจากการบูรณาการกับรายวิชา อย่างน้อย 5 ผลงาน
- จำนวนองค์ความรู้ศิลปวัฒนธรรมด้านขนม/การตัดเย็บผ้าปาเต๊ะในหลักสูตร 2 องค์ความรู้
- รายได้ของกลุ่มเพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ 100

ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ

- ผู้ประกอบการชุมชนเกิดทักษะทางธุรกิจจนสามารถคิดริเริ่ม ดำเนินธุรกิจ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาได้
- นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
- อาจารย์สามารถดำเนินงานบริการวิชาการที่บูรณาการกับพันธกิจอื่นได้

2. ลำดับขั้นตอนตามกระบวนการจัดการความรู้

ขั้นตอนที่ 1 การบ่งชี้ความรู้

คณะทำงานมีวิสัยทัศน์และพันธกิจสำคัญของการบริการวิชาการในฐานมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น สอดคล้องกับเป้าหมายของผู้ประกอบการกลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าบ้านลิมุดที่ต้องการเพิ่มรายได้ให้แก่กลุ่ม อันนำไปสู่การกระจายรายได้ให้สมาชิกกลุ่มและชุมชน ก่อนเริ่มดำเนินโครงการคณะทำงานได้บูรณาการกับการวิจัยในการพัฒนาเครื่องมือแบบสัมภาษณ์เชิงลึกและแบบสังเกต เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพและความรู้ที่ต้องใช้ในการพัฒนาทักษะผู้ประกอบการสำหรับการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ซึ่งสามารถระบุเป็นแผนที่ความรู้ (Knowledge Mapping) ที่สำคัญสำหรับการดำเนินโครงการได้ดังนี้

ความรู้ที่ต้องการ	ความรู้สำคัญสำหรับพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นที่คณะทำงาน/ผู้ประกอบการมีในปัจจุบัน	แหล่งความรู้
1. วิธีการเพิ่มรายได้	การบริหารธุรกิจ	คณาจารย์ วจก.
2. การพัฒนาหลักสูตรระยะสั้น	ยังไม่มีความรู้ด้านนี้	อินเทอร์เน็ต/คู่แข่งชั้น/ลูกค้า
3. การถ่ายทอดวิชาชีพ	การทำขนมและการตัดเย็บ	กลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าบ้านลิมุด

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและแสวงหาความรู้

จากแผนที่ความรู้ที่ได้ในขั้นตอนที่ 1 เป็นความรู้ที่ค่อนข้างกว้าง คณะทำงานจึงแยกความรู้เฉพาะที่จำเป็นต้องใช้ในการดำเนินโครงการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกและการดำเนินงานแบบมีส่วนร่วมกับผู้ประกอบการชุมชนในการสร้าง แสวงหา รวบรวม และแยกแยะความรู้ที่ไม่ใช่ออกไป โดยเน้นการสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการพูดคุยและทำงานร่วมกันมากกว่าการมุ่งจัดอบรม เพื่อให้ผู้ประกอบการชุมชนเกิดความกระตือรือร้นในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน จนได้ความรู้ใหม่ที่เหมาะสมเจาะจงและพร้อมนำไปใช้พัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นของกลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าบ้านลิมุด ดังนี้

ความรู้ที่ต้องการ	การแยกแยะความรู้ที่สำคัญสำหรับพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น
1. วิธีการเพิ่มรายได้	การบริหารธุรกิจ คณาจารย์เน้นการแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการบริหารธุรกิจกับผู้ประกอบการ พบว่า ความรู้ที่จำเป็นต้องใช้พัฒนาหลักสูตร ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาผลิตภัณฑ์/บริการใหม่ของธุรกิจ - การออกแบบโลโก้สำหรับสายผลิตภัณฑ์ใหม่ - การบันทึกบัญชีรายได้ - การประชาสัมพันธ์
2. การพัฒนาหลักสูตรระยะสั้น	เนื่องจากคณาจารย์และผู้ประกอบการยังไม่มีความรู้และประสบการณ์ในการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น จึงจำเป็นต้องหาและรวบรวม

ความรู้ที่ต้องการ	การแยกแยะความรู้ที่สำคัญสำหรับพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพฯ
	<p>ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต การแสวงหาข้อมูลจากแหล่งฝึกวิชาชีพระยะสั้นในพื้นที่ และการสอบถามความต้องการของลูกค้า จนได้ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - กระบวนการสอน - จำนวนชั่วโมง - ค่าลงทะเบียน - การเตรียมเอกสารต่าง ๆ
3. การถ่ายทอดวิชาชีพ	<p>การทำขนมและการตัดเย็บ จากที่กลุ่มมีความรู้เรื่องวิชาชีพที่หลากหลายทั้งการทำขนมและการตัดเย็บ ประกอบกับโครงการต้องการให้มีส่วนในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมการทำขนมและผ้าปาเต๊ะ จึงได้แลกเปลี่ยนข้อมูลและสรุปความรู้ด้านวิชาชีพที่จะใช้พัฒนาหลักสูตร ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - การทำขนมไทย/ขนมพื้นบ้าน - การทำเบเกอรี่/ขนมอบ - การตัดเย็บผลิตภัณฑ์จากผ้าปาเต๊ะ - การตัดเย็บเสื้อผ้า

ขั้นตอนที่ 3 การจัดความรู้ให้เป็นระบบ

การดำเนินโครงการได้มีการจัดความรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้ประกอบการชุมชนสามารถสอบถามสืบค้น และใช้งานได้ง่ายขึ้น ดังนี้

1) การแจ้งทำเนียบคณาจารย์ที่เป็นคณะทำงานตามความเชี่ยวชาญ ให้ผู้ประกอบการชุมชนทราบ เพื่อให้สามารถสอบถามหรือขอคำปรึกษาได้ตรงตามความต้องการ ดังนี้

- การพัฒนาผลิตภัณฑ์/บริการใหม่ของธุรกิจ: ผศ.ปวีณา เจาะอารง และ อ.ธีรยุทธ มูเล็ง
- การออกแบบโลโก้สำหรับสายผลิตภัณฑ์ใหม่: ผศ.ปวีณา เจาะอารง
- การบันทึกบัญชีรายได้: อ.อับดุลเราะห์มาน สาและ และ ดร.กัลยรัตน์ พินิจจันทร์
- การประชาสัมพันธ์: ผศ.ปวีณา เจาะอารง และ อ.อุษณีย์ พรหมศรียา
- การพัฒนาหลักสูตรระยะสั้น: ผศ.ปวีณา เจาะอารง และ อ.อุษณีย์ พรหมศรียา

2) การแบ่งประเภทการให้บริการหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น โดยระบุในใบสมัคร เพื่อให้ง่ายสำหรับผู้ประกอบการที่จะนำไปวางแผนจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ และชั่วโมงการสอนตามแต่ละหลักสูตร 6 หลักสูตร ดังนี้

- **ขนมไทย/ขนมพื้นบ้าน** ได้แก่
  - หลักสูตร A1: ลูกชุบ สาคุไส้ไก่ เปียกปูน และผกากรอง
  - หลักสูตร A2: ขนมชั้นดอกไม้ ตะโก้เผือก ขนมจีบ และบุหลันต้นเมฆ
- **เบเกอรี่/ขนมอบ** ได้แก่
  - หลักสูตร B1: เค้กส้ม บราวนี่ มินิพิซซ่า คุกกี้เนย และชิฟฟอนใบเตย
  - หลักสูตร B2: เค้กฝอยทอง คัพเค้ก ทาร์ตไข่ คุกกี้กรอบ และเค้กกล้วยหอม
- การตัดเย็บผลิตภัณฑ์จากผ้าปาเต๊ะ คือ หลักสูตร C1: กระเป๋าใส่เหรียญ และพวงกุญแจ
- การตัดเย็บเสื้อผ้า คือ หลักสูตร D1: ชุด หรือ กระโปรง

3) การกำหนดบทบาทหน้าที่ในการดำเนินโครงการอย่างชัดเจน หลังจากกำหนดโครงสร้างหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นได้เรียบร้อยแล้ว คณะทำงานได้กำหนดบทบาทหน้าที่ระหว่างคณาจารย์และผู้ประกอบการ เพื่อส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการมากกว่าให้คณะทำงานเป็นผู้ดำเนินการให้ทุกอย่าง ดังนี้

- **ผู้ประกอบการชุมชน:** ทำหน้าที่พูดคุยและรับออเดอร์จากลูกค้า รับชำระเงินค่าสมัครวางแผนและจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์สำหรับการอบรมวิชาชีพ ดำเนินการสอนตามแผนและจำนวนชั่วโมงหลักสูตรละ 18 ชั่วโมง ประเมินผลงานผู้เข้าอบรม สรุปรายชื่อและรายงานผลการอบรมแต่ละรุ่นให้คณะทำงานทราบ

- **คณาจารย์คณะทำงาน:** ทำหน้าที่ช่วยรับสมัครและรับชำระเงินในช่วงเริ่มต้น ประเมินผลจากรายงานและภาพถ่ายหลักฐานการอบรม และออกเกียรติบัตรให้ผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

ขั้นตอนที่ 4 การประมวลและกลั่นกรองความรู้

การดำเนินโครงการในช่วงแรก พบปัญหาเกี่ยวกับเอกสารการรับสมัครเรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นที่ค่อนข้างซับซ้อนและเข้าใจยาก รวมถึงปัญหาการออกเกียรติบัตรให้ผู้ผ่านการอบรมที่มีรายงานว่าพิมพ์รายชื่อผิดพลาด การส่งมอบเกียรติบัตรมีรูปแบบไม่เหมือนกันและล่าช้าบ้าง ทำให้เป็นปัญหาในการสื่อสารความรู้และการใช้งาน ในขั้นตอนนี้จึงได้ปรับปรุงรูปแบบเอกสารใบสมัครเรียนเป็นประเภทหลักสูตรด้วยการออกแบบและการใช้ภาษาที่ผู้ประกอบการชุมชนสามารถอธิบายให้ผู้สมัครเข้าใจได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ ยังได้ปรับปรุงรูปแบบเกียรติบัตรให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน รวมถึงการปรับใช้ระบบ Google Application มาช่วยให้ผู้ผ่านการอบรมกรอกชื่อสกุลในรูปแบบฟอร์มขอรับเกียรติบัตรเอง เพื่อลดความผิดพลาดของการสะกดชื่อ และผู้ผ่านการอบรมจะได้รับเกียรติบัตรออนไลน์ทางอีเมลทันทีที่ส่งแบบฟอร์มขอรับเกียรติบัตร ซึ่งการปรับปรุงดังกล่าวช่วยลดต้นทุนการทำเกียรติบัตรและลดการใช้กระดาษ (Paper less) ได้อีกทางหนึ่ง

ขั้นตอนที่ 5 การเข้าถึงความรู้

การดำเนินโครงการเน้นให้ผู้ประกอบการชุมชนสามารถเข้าถึงความรู้ที่ต้องการได้ง่ายและสะดวก ผ่านการสื่อสารร่วมกันใน Line Application ของกลุ่มที่มีทั้งคณาจารย์และผู้ประกอบการ รวมถึงการประยุกต์ใช้ Google Application ในการบันทึกข้อมูล/ความรู้ที่จำเป็นในการดำเนินโครงการ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ตามความต้องการ

ขั้นตอนที่ 6 การแบ่งปันแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ช่วงระหว่างและหลังจากการดำเนินโครงการ คณะทำงานได้กำหนดกระบวนการแบ่งปันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ดังนี้

1) ระบบพี่เลี้ยง

- หลังจากเปิดรับสมัครหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ปรากฏว่าได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี มีผู้สนใจเข้าเรียนจำนวนมาก ทางผู้ประกอบการจึงเรียกสมาชิกในกลุ่มมาช่วยดำเนินการสอนมากขึ้น ซึ่งในช่วงแรกสมาชิกยังไม่มีประสบการณ์สอน เพราะเป็นบริการใหม่ที่กลุ่มเพิ่งพัฒนาขึ้น จึงได้จัดระบบพี่เลี้ยงประกอบการสอนของสมาชิกใหม่ในช่วงแรก จนสามารถสอนได้ด้วยตนเอง

- ระหว่างการดำเนินโครงการได้เชิญ อ.อุษณีย์ พรหมศรียา เข้ามาร่วมโครงการ เพื่อเรียนรู้การทำงานในโครงการ ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้กับโครงการอื่นในอนาคต

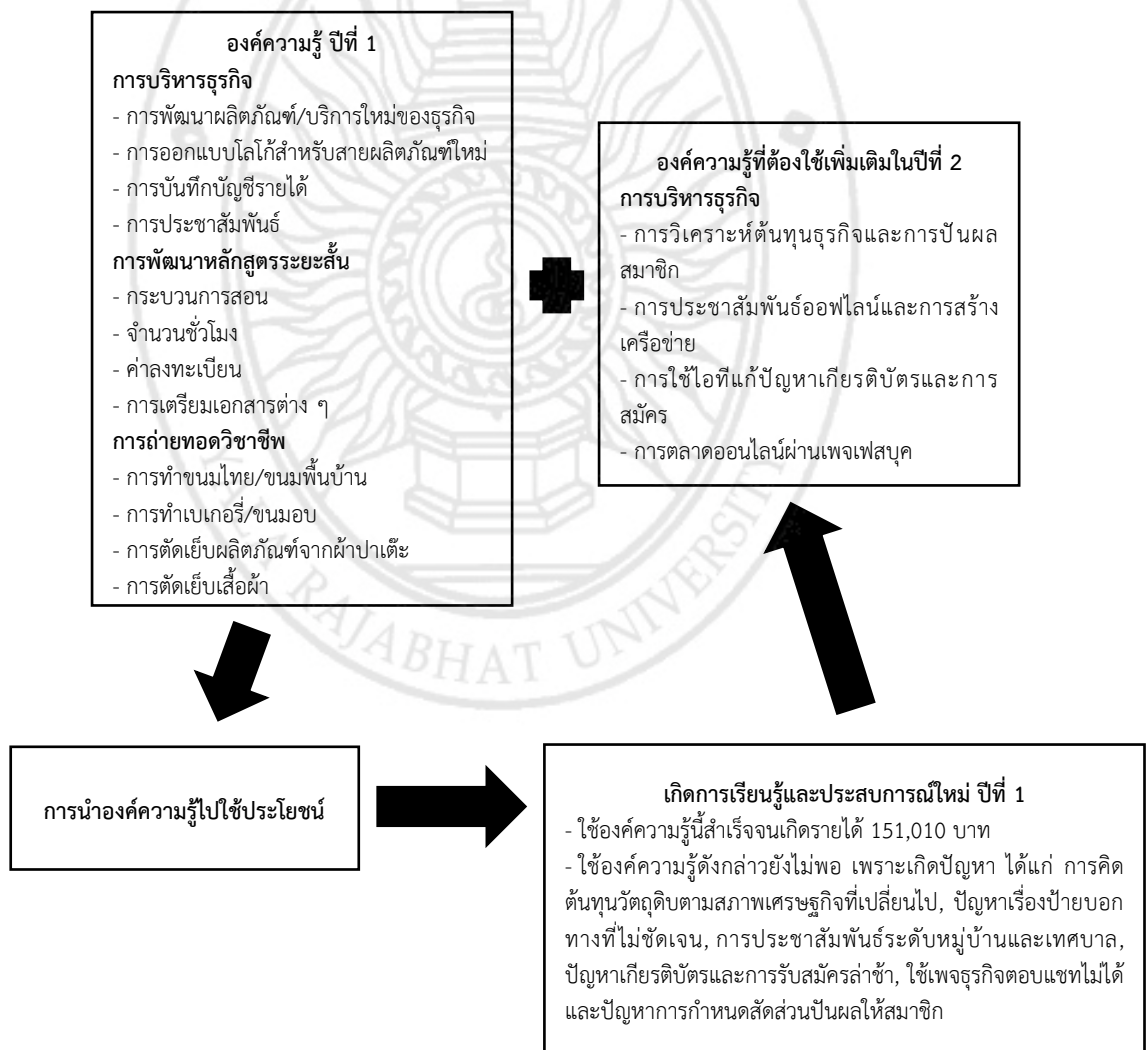
2) **เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้** คณะทำงานได้นำผลการดำเนินโครงการในการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นจากผลการวิเคราะห์ SWOT ของกลุ่มตัดเย็บบ้านลิมุด จนก่อให้เกิดรายได้แก่กลุ่ม จำนวน 151,010 บาท คิดเป็นยอดขายเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมามีถึง 3,000% ไปบรรจุเป็นตัวอย่างในเครื่องมือ Onlife Marketing ของ

หลักสูตรการอบรมในโครงการวิศวกรสังคม รุ่นที่ 3-6 จัดโดย กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยมีนักศึกษาเข้าร่วมรวมกันประมาณ 400 คน

3) **ชุมชนแห่งการเรียนรู้** จัดให้สถานประกอบการของกลุ่มเป็นแหล่งเรียนรู้ให้นักศึกษา ผ่านการบูรณาการกับการเรียนการสอนในรายวิชาการตลาดดิจิทัล โดยให้ผู้ประกอบการอธิบายที่มาของธุรกิจและปัญหาที่กลุ่มต้องการแก้ไข จากนั้นเปิดโอกาสให้นักศึกษาเสนอและพัฒนาแนวทางการตลาดที่คาดว่าจะช่วยกลุ่มแก้ปัญหาได้ นอกจากนี้ คณะทำงานยังคัดเลือกตัวแทนนักศึกษาจากรายวิชาและนักศึกษาแม่ไก่จากโครงการวิศวกรสังคมมาร่วมพัฒนากลุ่ม รวมถึงนำเสนอข้อเสนอโครงการเพื่อรับการสนับสนุนทุนการดำเนินโครงการในอนาคตจากธนาคารออมสิน

ขั้นตอนที่ 7 การเรียนรู้

จากการดำเนินโครงการ 1 ปีที่ผ่านมา พบว่า ผู้ประกอบการสามารถนำความรู้ไปพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นร่วมกับคณาจารย์และนักศึกษาได้ และยังสามารถดำเนินการวางแผน สอน ตัดสินใจ และแก้ปัญหาระหว่างการจัดอบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นได้ด้วยตนเอง ซึ่งเกิดจากองค์ความรู้ข้างต้นที่ผู้ประกอบการชุมชนนำไปใช้ ทำให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ใหม่ด้วยตนเอง จนเกิดเป็น “วงจรการเรียนรู้” ที่กำลังเกิดขึ้นในการดำเนินงานปีที่ 2 ดังนี้

3. ผลการดำเนินการ

3.1 ผลการดำเนินงานตามเป้าหมาย-ตัวชี้วัดที่กำหนด

ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ

- จำนวนหลักสูตรวิชาซีพระยะสั้น 6 หลักสูตร
- จำนวนผู้เรียนหลักสูตรวิชาซีพระยะสั้น อย่างน้อย 21 รุ่น
- จำนวนผลงานนักศึกษาที่เกิดจากการบูรณาการกับรายวิชา 6 ผลงาน
- จำนวนองค์ความรู้ศิลปวัฒนธรรมด้านขนม/การตัดเย็บผ้าปาเต๊ะในหลักสูตร 3 องค์ความรู้
- รายได้ของกลุ่มเพิ่มขึ้น 151,010 คิดเป็นร้อยละ 3,000

ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ

- ผู้ประกอบการชุมชนเกิดทักษะทางธุรกิจจนสามารถคิดริเริ่ม ดำเนินธุรกิจ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาได้
- นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
- อาจารย์สามารถดำเนินงานบริการวิชาการที่บูรณาการกับพันธกิจอื่นได้

3.2 ผลสำเร็จของการดำเนินการแก้ไขปัญหา

จากการดำเนินโครงการ พบปัญหาสำคัญที่สามารถแก้ปัญหาได้สำเร็จดังนี้

1) ความผิดพลาดของชื่อในเกียรติบัตรและความล่าช้า คณะทำงานแก้ปัญหาโดยการปรับใช้ Google Application มาช่วยให้ผู้ผ่านการอบรมกรอกข้อมูลในแบบฟอร์มขอรับเกียรติบัตรเอง เพื่อลดความผิดพลาดของการสะกดชื่อ และผู้ผ่านการอบรมจะได้รับเกียรติบัตรออนไลน์ทางอีเมลทันทีที่ส่งแบบฟอร์มดังกล่าว ซึ่งการปรับปรุงดังกล่าวช่วยลดต้นทุนการทำเกียรติบัตรและลดการใช้กระดาษ (Paper less) ได้อีกทางหนึ่ง

2) งบประมาณในการปรับปรุงสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการทำขนมและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ขนมที่เป็นอัตลักษณ์ของกลุ่ม คณะทำงานช่วยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการร่วมมือกับนักศึกษาในการวางแผนและนำเสนอข้อเสนอโครงการ จนผ่านเข้ารอบและได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากธนาคารออมสินในปี 2565

4. บทเรียนที่ได้รับ (lesson learned)

การให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะทางธุรกิจ Soft skill ให้ผู้ประกอบการชุมชนสามารถคิดริเริ่ม ดำเนินธุรกิจ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง มากกว่าการให้ความสำคัญกับงบประมาณที่ได้รับ ถือเป็น การพัฒนาผู้ประกอบการชุมชนได้อย่างยั่งยืน

5. ปัจจัยความสำเร็จ

- การใช้องค์ความรู้ในเชิงทฤษฎีและปฏิบัติของอาจารย์ไปถ่ายทอดให้แก่ผู้ประกอบการชุมชนใน ลักษณะการพูดคุยและทำงานร่วมกันมากกว่าการมุ่งจัดอบรม จนกลุ่มสามารถพัฒนาหลักสูตรวิชาซีพระยะสั้น ของกลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าบ้านลิมุดได้ จะทำให้ผู้ประกอบการเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ในเชิงธุรกิจได้ดีกว่า

- การบริการวิชาการอย่างต่อเนื่องในลักษณะเพื่อนคู่คิด ตามติดเมื่อต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งความเป็นเพื่อนไม่จำเป็นต้องใช้งบประมาณ เยี่ยมเยียน โทรถามไถ่ให้คำปรึกษาเป็นระยะ โดยไม่นำเรื่องงบประมาณ มาเป็นที่ตั้ง

- ไม่ควรคิดหรือทำให้ผู้ประกอบการทุกอย่าง แลกเปลี่ยนเรียนรู้และทำงานร่วมกัน ให้ผู้ประกอบการ ได้ลองผิดลองถูกบ้าง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และทักษะการคิดวิเคราะห์ในเชิงธุรกิจได้ด้วยตนเอง

6. การเผยแพร่/การได้รับการยอมรับ /หรือรางวัลที่ได้รับ /หรือได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา

จากการดำเนินโครงการที่เน้นชุมชนแห่งการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการและนักศึกษา ส่งผลให้สามารถส่งข้อเสนอโครงการออมสินยุวพัฒน์รักษ์ถิ่นและผ่านเข้ารอบจนได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากธนาคารออมสินในปี 2565 นอกจากนี้กลุ่มยังเป็นที่ยู่อักและได้รับการยอมรับมากขึ้น จนได้รับอนุญาตให้เผยแพร่ข่าวประชาสัมพันธ์การรับสมัครหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นกับทางเทศบาลนครยะลา ได้รับออเดอร์อาหารว่างจัดเบรก เช็ตขนมงานแต่งงาน รวมถึงผู้ประกอบการได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรถ่ายทอดองค์ความรู้ทางวิชาชีพในหน่วยงานต่าง ๆ จนเกิดรายได้ทางอ้อมมากขึ้น

7. ภาคผนวก (ร่องรอย หลักฐาน ภาพถ่าย ชิ้นงาน ฯลฯ เพิ่มเติมได้)

ภาพการมอบรายได้ 151,010 บาทและการตรวจเยี่ยมการจัดอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

ภาพตัวอย่างการจัดอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น จำนวน 21 รุ่น

ภาพขนมไทย/พื้นบ้าน/เบเกอรี่ที่จัดการอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

โครงการออมสินยุวพัฒน์รักษ์ถิ่น 2565
LEMUNA CHEFI by EAD TEAM
 ปกความคิด พัฒนาศาสตร์อาชีพ เพื่อสร้างรายได้

ภาพทีมผู้ประกอบการ นักศึกษา และคณาจารย์ที่ผ่านได้รับทุนโครงการออมสินยุวพัฒน์รักษ์ถิ่น 2565

ภาพผู้ประกอบการและสมาชิกกลุ่มชุมชนได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้แก่หน่วยงานภายนอก

หนังสือรับรองการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ชื่อโครงการ พัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นของกลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าบ้านสิมุด 2564

คณะทำงาน

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปวีณา เจาะอารัง
2. อาจารย์ ดร.กัญรัตน์ พิณจันทน์
3. อาจารย์ธีระยุทธ มูเส็ง
4. อาจารย์อับดุลเราะห์มาน สาและ
5. อาจารย์อุษณีย์ ทรมศรียา

สังกัด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

วันเดือนปีที่ทำเสร็จสมบูรณ์ วันที่ 10 ตุลาคม 2564

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นตามความเชี่ยวชาญของกลุ่มและความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย
2. เพื่อบูรณาการพันธกิจกับการเรียนการสอนและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
3. เพื่อสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าบ้านสิมุด

ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ	☐ การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย
☒ การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์	☒ การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงาน

ผลที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำผลงานจากโครงการไปใช้ประโยชน์

1. กลุ่มสามารถพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นได้ทั้งสิ้น 6 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรขนมไทย/ขนมพื้นบ้าน 2 หลักสูตร หลักสูตรขนมเบเกอรี่/ขนมอบ 2 หลักสูตร หลักสูตรตัดเย็บผลิตภัณฑ์ผ้าปาเต๊ะ 1 หลักสูตร และหลักสูตรตัดเย็บเสื้อผ้า 1 หลักสูตร
2. กลุ่มสามารถนำผลงานสื่อการตลาดของนักศึกษาบางส่วนไปใช้ประโยชน์ได้
3. กลุ่มสามารถสร้างรายได้ จำนวน 151,010 บาทจากการเปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น 4 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรขนมไทย/ขนมพื้นบ้าน 2 หลักสูตร และหลักสูตรขนมเบเกอรี่/ขนมอบ 2 หลักสูตร
4. กลุ่มสามารถต่อยอดการพัฒนาจนได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากโครงการออมสินยุวพัฒน์รักษ์ถิ่น ปีงบประมาณ 2565

ขอรับรองว่า (หน่วยงาน/องค์กร/กลุ่ม/บุคคล) กลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าบ้านสิมุด ได้นำผลงานจากโครงการไปใช้ประโยชน์จริง และสามารถนำสู่การพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ลงชื่อ วดีไลเพ์ ดอเทศ
(นางอปีอะห์ ดอเลาะ)
ตำแหน่ง ประธานกลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าบ้านสิมุด
วันที่ให้ข้อมูล 4 เมษายน 2565
ผู้ให้ข้อมูล

ภาพหนังสือรับรองการใช้ประโยชน์จากโครงการบริการวิชาการ